

Paraules i Vents

De vegades a l'estiu ens queixem de la calor i a l'hivern reneguem del fred, l'humà és incorregible. No estem de veritat bé enlloc, sempre protestant, sempre discutint, indubtablement; no tenim arranjament.

Mai contents, sempre discutint, rumio sovint i no arribo a cap conclusió lògica.

Llegim el diari per a saber què passa pel món, bé, tampoc no és això, més aviat sabem del món el poc que ens diuen els diaris, la distribució de les notícies és quasi igual a tots.

Parlem dels diaris catalans: Catalunya, estranger, esport, espectacles, un quart de quilo de publicitat per cada tres-cents grams de paper, les inevitables pàgines de «sucsesos» i para de comptar. Algun dia, sobretot els dies de final de setmana, en realitat principi, algunes pàgines de més on surten intents més o menys seriosos de fer-nos conèixer altres països o entrevistes que volen ser interessants amb persones de l'àmbit literari o artístic. Total, molt poc.

Amb raó resulta que som el lloc del món on es llegeixen menys diaris. Què hi anem a buscar? Què hi podem trobar? Ben poca cosa, és ben cert.

Fem una petita anàlisi, abans, uns anys endarrera tot el que sortia al diari era un fidel reflexe de «La voz de su amo»: alabances al règim, inauguracions a diari, «cornadas» a El Cordobés, «trionfs» del Madrid i gemecs de la Lola Flores, la gent s'entretenia entre la taverna, el futbol i anar a jugar d'amagat al set i mig. Estem parlant retros-

pectivament, estem mirant endarrera, vivim anys passats, el progrés ens va fer seu: excursions a Perpinyà, lema: «¡al progrés pels pits!».

Uu!, però no ens torbem, els rellotges no es paren, les modes canvien i diuen que els règims també: el nostre règim també ha canviat, s'han inventat milions de coses perquè les dones s'aprimin més de pressa.

Fullegem els diaris d'avui, ja, ja, quina il·lusió!, és sorprenent, Catalunya: ja no fan més pantans, però els reis de la inauguració tenen les tisoires ben esmolades per a retallar estatuts, que també és una manera d'ofegar il·lusions, torna «El Cordobés», perill, no llanceu el retrat del «cabdill», pregunta la gent: encara guanya lligues el Madrid? Si món se'ns acceleri i prengui mides desseguida, la Lola té filles, no ho sabíeu? Es belluguen només les dates, les altres coses ben igualment, però no patiu, ja anirà canviant, tot per força ha de canviar, ara que diuen que el món es va refredant, com que tots pensem viure mil anys, organitzarem criaders de llúldrics i bisions a l'engròs, abrics de pells per tothom, noves explosives begudes i estrafalaris aliments: macro, micro, super, extra.

De veritat que no enyoreu els temps passats del pa de veritat i el pernill que no era de plàstic?

Cert que no us agradaven aquells diaris on el fill petit hi posava la poesia per al dia de la mare i us assabentàveu de quan batejaven els veïns a la menuda o amb qui es casava la filla del vostre director?

Aquells temps de la lligacama i els anuncis d'amagat i llustrosos «meubles» als diaris, allò eren diaris de veritat!

Rumieu, oi que ara ho veieu més clar?

Continuem anant al cinema a veure «senyores» renegant per sota de la nostra que la tenim asseguda al costat.

Anem al futbol a cridar i esbravar-nos, abans amb havà, ara amb havà i bandera. Abans no ens manifestàvem per por, ara no sabem per què manifestar-nos.

Però, l'èxit! amb una cosa estem d'acord, igual que abans, llavors dèiem que això havia de canviar, ja han passat dies i ara tots diem que ací no canvia res.

El progrés ens meravella, ja hi ha quasi tants partits «polítics» com bars, la gent el dissabte s'emborratxa de política.

Parem, parem. On hem deixat els diaris que era del què es tractava l'assumpte?

Esperem que arribi aviat la tardor, així no renegarem de la calor i amb un pèl de sort farà unes quantes ventades purificadores i veurem moltes fulles per terra i no només d'arbre, i en veient-les bellugar pensarem quanta raó tenia el que deia: «les paraules se les emporta el vent».

Renoi, perdoneu-me, ja no em recordava que això que estava escrivint havia de sortir en un setmanari.

Josep Porcar i Pujadas

**AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA ELÈCTRICA
DES DEL 1920**